

24 שעות

שעות ראשונות

האם לקובי מרימי יש סיכוי לנצח באירוויזיון? אביעד רוזנבוים, האיש שעומד בראש הוועדה שבחרה את השיר שייצג אותנו בתחרות, בטוח שקובי עוד יפתיע את כולם

2

בנידות 2019

רגע לפני יום האשה, הפגשנו שלוש מנכ"ליות בכירות ביחד עם בנותיהן לשיחה פתוחה על אפליית נשים בשוק העבודה, אימהות וקריירה, התמודדות עם סטריאוטיפים מגדריים ולמה אנחנו עדיין רחוקים משוויון אמיתי

| סמדר שיר, עמ' 4 |

חן אלטשולר, מבעלי בית ההשקעות אלטשולר-שחם, והבת שחר

שלי לנצמן, מנכ"לית מיקרוסופט ישראל, והבת יעל

מרב וינרב, ראש קרן ההשקעות קוואלקום ישראל, והבת תמר

חפשו אותנו בטלגרם
@newspaperil

השיר של קובי יפתי'ע את כולם

מתאימים את השיר לזמר. קובי מרימי

השיר שייצג אותנו באירוויזיון ייחשף ביום ראשון הקרוב. אביעד רוזנבוים, יו"ר הוועדה שבחרה אותו והאיש ששלח לתחרות בשנה שעברה את "Toy", מספק הצצה בלעדית לתהליך ("שמענו 200 שירים, כולל של שמות גדולים") ומסביר למה הוא לא נלחץ מהעובדה שמדובר בבלדה ("השיר מאוד עדכני ומחובר לסגנון של קובי מרימי")

אמיר שוורץ

הוא מאוד מחובר לזמן שלנו ולסגנון של קובי, שמצליח להוציא את עצמו החוצה. כרגע עובדים על הגרסה הסופית של השיר ואני מאמין שהיא תפתיע את כולם. כך או כך, מי שחושש ששליחת בלדה מרגשת לתחרות לא תשיג את אותה התוצאה כמו שיר מרים – יכול להתעודר מהעובדה שגם רוסיה, שכרגע מובילה חזק בסוכנויות ההימורים, שולחת השנה בלדה. בחירת השיר המתאים לאירוויזיון מצריכה לא רק הבנה במוזיקה וניסיון לשער מה יעשו המתחרים (למרות ששירים לא מעטים טרם נחשפו), אלא גם דמיון עשיר. "אחד האתגרים הגדולים הוא לדמיין איך השיר יבוצע על הבמה", מסביר רוזנבוים. "אתה מקבל סקיצה מאוד ראשונית ואתה צריך לדמיין איך השיר יישמע בסוף. יש משהו שחייב לעבוד בסקיצה ולצאת החוצה".

איך בעצם התנהל תהליך הבחירה? "שמענו קרוב ל-200 שירים בשבועות

שהביא אלינו את האירוויזיון השנה. הבחירה של "Toy" יצרה רף ציפיות מאוד גבוה. מה הסיכוי להביא השנה דאבל? "אני מאוד מקווה שנעשה את זה גם השנה. הייתי חלק מבחירת השיר גם בשנה שעברה ובאמת שהייתה המון התלהבות סביב התחרות. אבל בכל מקרה אני בטוח שקובי ייצג אותנו בכבוד".

בפועל מה עושים: מתאימים את השיר לזמר או את הזמר לשיר? "קודם כל מגיע השיר הכי טוב שאפשר לבחור, ואחר כך צריך להתאים אותו לזמר. לקובי יש כיוון מסוים והייתה מחשבה מה מתאים לו. השם של השיר אומר הכל. אני לא יכול עדיין לחשוף את התוכן של השיר המלא, אבל אני בטוח שהחיבור לישראל יורגש".

כן חשפתם שמדובר בבלדה. השיר של נטע ברזילי היה פופ עכשווי ומקפין מאוד. זה לא קצת מלחיני לשלוח בלדה לתחרות? "זה נכון שהשיר הוא בעצם בלדה, אבל

עוד מוקדם לדעת כי צד יסתיימו הבחירות לכנסת, אבל למרבה המזל, הליך הבחירות השני בחשיבותו עבור הישראלים כבר מאחור. רינן: בחירת השיר שאיתו יופיע קובי מרימי באירוויזיון. אתם עוד לא שמעתם את "Home" – השיר שכתבו אוהד שרגאי וענבר ויצמן ייחשף רק ביום ראשון הקרוב, בטקס פרסי הטלוויזיה שיר שודר ב"כאן 11" – אבל אביעד רוזנבוים, יו"ר הוועדה שבחרה אותו, מאוד מאמין בו. גם בכובעו השני כעורך המוזיקלי הראשי בתחנות הרדיו של כאן. "בהחלט הייתי בוחר להכניס אותו לפלייליסט ולשדר אותו, והייתי שמח שהוא יתנגן בלי כל קשר לאירוויזיון", הוא מחייך.

רוזנבוים, 32, לא הגיע לתפקיד הנכסף הזה במקרה. האיש שנחשב לאחר מרמיות המפתח בתעשיית המוזיקה בארץ, החל את דרכו כעורך מוזיקלי בגלגלצ ונשאר בה גם לאחר תום השירות. בהמשך מונה לסגן מנהל התחנה הצבאית ושימש כעורך הראשי של תחום הדיגיטל.

הפסקול הישראלי

רוזנבוים רגיל לשבת בוועדות שבחרות שירים. במשך שנים הוא ישב בוועדת הפלייליסט של גלגלצ, שקיבעה את הפסקול הישראלי. השיטה אמנם עוררה לא מעט ביקורת, אבל עם גרורי המאזינים שממשיכים להצביע באוזניים קצת קשה להתווכח. הוא גם האיש שבחר בשנה שעברה את "Toy" –

שיר ביום

בתי'לוויה למסע פאול צלאן מגרמנית: שמעון זנדבנק

נשמת אמה מרחפת לפניך
נשמת אמה עוזרת לזיגורף את הלילה,
שונת שונת.
נשמת אמה מצליפה בכרישים שישחו לפניך.

מלה זו בת'חסות היא לאמה
בת חסות אמה חולקת אתך את יצועה
אכן-אכן.
בת חסות אמה גוחנת למצא את פרור האור.

מתוך: תפנית נשימה / הוצאת הספריה החדשה לשירה

תגובות

נושה גדולה

"מפת הבושה" של הדרת הנשים בישראל 2019 ("ידיעות אחרונות", 4.3) מציירת תמונה עגומה שהיא פרי ישר של תזזזות החברה הישראלית לכיוון המסורתי והרדי. מי שאינו מבין זאת עדיין מוזמן להסתכל על ספסלי ש"ס ויהדות התורה בכנסת, עליהם כנראה לעולם לא תשב חברת כנסת חרדית, וגם המגזר הדתי-לאומי עובר הקצנה מסוכנת בנושא זה.

זכורים למשל דבריו של הרב יוסף קלנה מהמכינה הקדם-צבאית "בני דוד" בעלי, לפיהם "היכולת הרוחנית של נשים מוגבלת. יש להן רוחניות בינונית. אין להן כלום והן לא יגיעו להישגים". הוא גם הוסיף: "בגלל ששולחים אותן בהמוניהן לאוניברסיטאות אז נהיו גאונות גדולות? לא! מנכ"ליות יש פה ושם, בחורילות כאלה". עוד ב-2011 קבע הרב אליקים לבנון, שעל החיילים הדתיים לנטוש אירועים שיכללו שירת נשים, "גם אם בשל כך יועמדו מול כיתת יורים" (קראתם נכון). הרב יגאל לוינשטיין, גם הוא מעלי, הוסיף מצידו: "אומרת הגמרא: לבנות את הדור הבא. זה מוטל עליהן. רק הנשים הקדושות שלנו יודעות לעשות את זה. מה היא תהיה, מפקדת פלוגה? זו שאלה של שיגעון, זה שייך לבית משוגעים".

אלו כמובן, באופן כללי, בניכוי הסגנון המעליב, עמדות לגיטימיות מאוד, המבוססות כולן על ההלכה היהודית. השאלה היא רק אם כך רוצים אזרחי ישראל, במיוחד הנשים שבהם, שתיראה מדינתם.

יהושע עמישב, ראשון לציון

מכתבים (עד 150 מילה): ידיעות אחרונות, ת.ד. 1109 ראשון לציון 7565233-03
א-ימייל: letters@yediota.co.il
פייסבוק: facebook.com/yediotaaharonot
נא לציין שם מלא ומקום מגורים
לפניות קוראים: iton@yediota.co.il

**פעמים זכתה בריטניה
במקום השני בתחרות,
מה שהופך אותה
ללוזרית הגדולה
בתולדותיה.**

**בחן
את עצמך**

- ## ספי פסטרנקה

צילומים: א.א.ר.פי, רונן פדידה

A photograph of three performers on stage. In the center is a woman with dark hair and a bright pink jacket, singing into a microphone. To her left is a man in a green jacket, also singing into a microphone. To her right is a man in a yellow jacket, singing into a microphone. They are all looking towards the camera.

”הקהילה היהודית בעיר אירחה אותנו. לקחו אותנו לארוחת במסעדה כשרה לאכול פלאפל. כאילו נסעתי עד מלמה לאכול פלאפל. אחת החזרות שלנו נפלה על ערב יום הזיכרון ולא הסכמתי בשום אופן לעלות לבמה. הייתה היסטריה ולחץ ובסוף

דפנה דקל הגיעה ב־1992
למקום השישי בתחרות
עם "זה רק ספורט"

"אמא הרבה בחו"ל אבל אני מרגישה מאוד קרובה אליה". שלי לנצמן ובתה, יעל

גם המנהלות החזקות בישראל, אלו שטיפסו עד קצה הפירמידה, לא ממהרות להכריז על מות האפליה המגדרית. שלי לנצמן מנכ"לית מיקרוסופט ישראל, מרב וינרב ראש קרן ההשקעות "קוואלקום ישראל", וכן אלטשולר מבעלי בית ההשקעות אלטשולר-שחם מרגישות על בשרן את המתח בין הבית לקריירה, הודפות ביקורות וסטריאוטיפים, ומשתדלות לחנך את דור ההמשך להגשמה עצמית. רגע לפני יום האישה 2019 סמדר שיר פגשה אותן ואת בנותיהן לשיחה על העצמה, הצלחה ונעלי כדורגל ורודות

לפני זמן-מה ישבה שלי לנצמן (49), האישה הראשונה שנבחרה לכהן כמנכ"לית מיקרוסופט ישראל, בפגישה עם מנכ"ל מיקרוסופט העולמית סאטיה נדלה. זו הייתה פגישה חשובה, שיחה בא-רבע עיניים. "פתאום הבת הבכורה שלי, לוחמת הגנה אווירית, צילצלה. ידעתי שהיא מצלצלת בשעת ת"ש שלה. מה אני עושה?"

מה עשית?
"כתבתי לה 'מאמי, אני עם סאטיה, זה דחוף?'. היא ענתה שלא, אז צילצלתי מייד בסיום הפגישה. הילדים צריכים אותי, ואני משתדלת להיות במקסימום עבורם, והמציאות באמת מורכבת, לא תמיד אני זמינה. אבל יש לנו סימנים: צל-צול אחד זה 'חיפשי אותך'. שניים או שלושה צלצולים זה 'אני מחפשת אותך ולא משנה מה את עושה' ובמקרה כזה אני אעזוב את לא-משנה מה-שאני-עושה באותו רגע".

בישראל 2019 לא צריך להיות מנכ"לית מיקרוסופט ישראל כדי להזדהות עם הסיטואציה: מצד אחד שיעור ההשתתפות של נשים בשוק העבודה גבוה ורק הולך וגדל, ומצד שני המשפחה לא הולכת לשום מקום, רובנו עושים לא מעט ילדים, והבית הוא עדיין במידה רבה באחריות האישה.

"לא יהיה שוויון מלא כל עוד מצפים מנשים לחכות לילד בבית עם ארוחת הצהריים", חורצת מרב וינרב. וינרב (48) עומדת בראש קרן ההשקעות של קוואלקום ונצ'רס ישראל. עני-קית השבבים ואחת החברות המובילות בנאסד"ק משקיעה עשרות מיליוני דולרים בשנה בסטארטאפים ישראלים, והאישה שמחליטה להיכנס הסכומים האלו יופנו היא וינרב. "רוב הנשים הרבה יותר זמינות משלושתנו, רוב האמהות יותר זמינות מאיתנו".

"אז מה?" לנצמן מוחה בתוקף, "יש לנו תכונה נשית מצוינת: היכולת לג'נגל. אני מסוגלת לעשות עשרה דברים בו-זמנית. העבודה שלי לא שווה לזו של גבר – מפני שאני עושה יותר". "ועוד לא הזכרנו את הנושא הייחודי לישראל, קידוש הילודה והילדים", מצטרפת חן אלטשולר. אלטשולר (51) היא מנהלת אסטרטגית החד-שנות ואחת מבעלי בית ההשקעות אלטשולר-שחם, המנהל יותר מ-110 מיליארד שקלים, עם חברת הגמל וההשתלמות הגדולה בישראל. "כמה ביקורת אנחנו שומעות על אישה שחוזרת מוקדם מדי – או מאוחר מדי – מחופשת הלידה".

רגע לפני יום האישה 2019 הושבנו מסביב לשולחן שלוש מנכ"ליות בכירות, נשים שמהוות מודל למצוינות עסקית עבור התעשייה כולה, לשיחה פתוחה. כדי להוסיף עניין, מסביב לשולחן ישבו גם הבנות שלהן, צעירות שגדלו בבית שבו ברור מאליו ושאוף הכי גבוה שאפשר – אבל שהיא רוצה ולשאוף הכי גבוה שתפוס את אמא בטלפון על הצלצול הראשון.

"אמא הרבה בחו"ל, אבל אני מרגישה מאוד קרובה אליה", אומרת יעל, בתה של לנצמן. "זה נובע מהגישה שלי ובעיקר מהגישה שלה. ככה

טשולה. "זאת אפליה. שני ההורים שלי אוהבים את העבודה שלהם, וגם אני וורקוהולית. המודל של אמא שעובדת ומממשת את עצמה הרבה יותר מושך אותי".

מנהלת, לא עוזרת

בעידן בו נשים מאיישות תפקידי ניהול בכירים, האם עוד יש מקום לציין את יום האישה? אלטשולר מתלבטת בקול רם: "מצד אחד, יום כזה מקבע אותי בתור מגדר וגורם לסביבה להתייחס אליי ככה, ומצד שני אי-אפשר להתעלם מעורבות היומית אישה. לרעתי, חגיגות שמתבטאות בחלוקת סבונים וקרמים מגבירות את האפליה". וינרב: "גם אני ראיתי ביום האישה יום לחלוקת מוצרי קוסמטיקה, אבל אחרי עשר שנים בתעשיית ההון סיכון, כשאני בודקת יותר מ-300 סטארטאפים בשנה וכל היוזמים הם גברים – הבנתי שנשים בתעשייה שלנו זקוקות לליווי מיוחד. הפערים קיימים, וחייבים לעשות תיקונים, ונשים זקוקות לרחיפה הנוספת כדי להשתלב ולהצליח

אמא חנכה אותי, נולדתי לתוך מציאות שאמא לפעמים רחוקה. ברור שלפעמים זה קשה, אם היא בחו"ל כשאני בקרייזס של החיים".

כמו מה?
"אני מדריכה בצופים ונגיד העברתי פעולה גרועה והכי בא לי לדבר איתה, או כשקיבלתי ציון לא טוב. כשאני מצלצלת אליה לחו"ל השאלה הראשונה היא 'את בפגישה?'. אני לא רוצה להפריע לה".

תמה, בתה של וינרב, לא חושבת שזה הדבר הכי נורא בעולם שלאמא יש חיים משלה: "אמא עונה לי גם כשהיא בחו"ל, אבל כשהיא אומרת 'אני בפגישה' אני מוותרת ומנתקת. לפעמים היא נאלצת להפסיד אירועים שחשובים לי ואני מבינה את זה, הרי זה לא שהיא מחמיצה אותם בכוונה".

"אם היית מראיינת את אבא שלי, היית שואלת אותו אם הוא עונה לי מחו"ל?" מקשה שחר אלי-

שלי לנצמן, מיקרוסופט ישראל: "הרשיתי לעצמי לטעון שאין אפליה מגדרית אצלי בחברה, אבל לאחרונה מישוה עבר ליד הרכב שלי, ראה את שם החברה ושאל אותי 'את מכירה את המנכ"ל? מוכנה לתת לו את קורות החיים שלי?'"

"מוותרים לבנות יותר מדי מהר, פחות משקיעים בהן". חן אלטשולר ובתה, שחר

"לא יהיה שוויון כל עוד מצפים מנשים לחנכות לילדים ובית עם אדוות צהריים"

מנשים לחנכות לילדים ובית עם אדוות צהריים

שחר, בתה של חן אלטשולר: "אנחנו

באלביון העליון של חוסר אפליה. כל האמהות של כל החברות שלי הן נשות קריירה, לכן לא נרתעתי מלימודי הנדסת תעשייה וניהול, שבעבר נחשבו למקצוע גברי"

בתעשייה. האם בזכות יום האישה נגיע למצב של שוויוניות מלאה? אני לא מאמינה שזה יקרה."

לנצמן (49) חולקת על הקולגות שלה: "אני לא משתמשת במונח 'יום האישה', לדעתי זה 'יום מעמד האישה' ויש לו מטרה שונה: במרתון של החיים יש יום שבו אנחנו עוצרות ועורכות לעצמנו מעין בדיקת דופק, שאלות איפה אנחנו עומדות והאם אנחנו עושות מספיק."

ואת מאמינה שבזכות בדיקת הדופק נגיע לשוויוניות מלאה?

"כן. אני יותר אופטימית מכך, מפני שבשבוע שעבר נערך אצלי מפגש בנות מצווה. החלטתי שבמקום להקריין להן מצגת אציג להן שאלות שונות על כישלון והצלחה, ונדהמתי מהתשובות החכמות והמדויקות שלהן. שאלתי אותן, לדוגמה, 'אם כבר הוכח מחקרית שנשים וגברים הם בעלי יכולות זהות, למה באתן אליי, רק בגלל שאני אישה?', והן סיפרו על סטריאוטיפים, שהם ועל בנים שיורדים עליהן בגלל דברים שהם כבר לא רלוונטיים. ילדות בנות 12 אמרו את

זה. יצאתי מהמפגש הזה אופטימית מאי-פעם. לצד לנצמן יושבת בתה, יעל. היא בת 15, תלמידת כיתה י'. "אני לומדת חמש יחידות במדעי המחשב ופיזיקה. זה שילוב לא קל, החור מר קשה, אבל אני עובדת, לומדת ומסתדרת. בכיתה פיזיקה יש יחס דומה בין בנות לבנים, אבל במחשבים יש הרבה יותר בנים."

"וזה בדיוק הבעיה", מתקוממת אלטשולר, "כשהבנות קצת פחות טובות במיונים שולחים אותן לשלוש יחידות מתמטיקה או למגמה גיאוגרפית ספרותית. מוותרים להן יותר מדי מהר, פחות משקיעים בהן, פחות לוחצים עליהן לתת גז."

"למה את מסתכלת על זה ככה?" מגיבה וינרב. "הגורם המנבא כמה ילכו ללמוד מחשבים הוא חמש יחידות מתמטיקה ופיזיקה. אם בכיתה של חמש יחידות היחס בין הבנות לבנים הוא חמישים-חמישים, אז זה שינוי משמעותי."

"אין ספק שמצבנו הרבה יותר טוב מבעבר,"

אומרת וינרב, "אבל אישה היא רק שחקן אחד במערכת. כדי להגיע לשוויון הזדמנויות מלא צריך להתחיל בחינוך למשפחה שוויונית."

מתי ואיפה פגשתן אפליה?

וינרב: "בתקופה מסוימת עבדתי בצוות של שני מנהלי השקעות. כשהמנהל שעבד מולי כתב אותי לאימייל שהוא שלה, כולם הניחו שאני העוזרת האישית שלו וזה הרתיח אותי. בחלק מהמקרים מצאתי לנכון לתקן 'אני לא העוזרת האישית, אני מנהלת השקעות', ובמקרים אחרים התפלאתי איך יומים שבאים אלינו ורוצים שנשקיע בהם כסף אפילו לא טורחים לברר את הפרט הלא-שולי הזה. פעם אחת המנהל שעבד לצידו כתב למנכ"לית שפנתה אלינו שאני חלק מהצוות ובתגובה היא התווכחה והסבירה למה היא צדקה בכך שחשבה שאני העוזרת האישית שלו."

השקעת בהם?

"לא. עכשיו אני עובדת בצוות עם עוד בחור

ושולחת לו מייל, במקום לכתב אותו, כדי למנוע סיטואציה כזו בהפוך". אלטשולר: "לי זה קרה בצבא. הייתי עוזרת קמב"ץ בגדוד של גבעתי, והלוחמים מאוד לא אהבו את העובדה שאחת כמוני, אישה שלא עשתה מסלול של חי"רניקים, יכולה להפעיל גדוד. הטיחו בי 'את ואנחנו לא אכלנו מאותו המסטינג' ו'מה את חושבת לעצמך – שתצטרפי לתרגילים בלי שעשית מסלול?'. הציבו בפניי מכשולים. זה לא היה נעים, אבל השתדלתי להראות שאני הכי מקצועית ועניינית".

לנצמן: "במיקרוסופט ישראל יש רוב נשי, ולכן הרשיתי לעצמי לטעון שאין אפליה מגדרית, אבל לאחרונה חוויתי קטע מצחיק: מישוהו עבר ליד הרכב שלי, ראה את שם החברה שכתוב עליו ושאל אותי 'את מכירה את מנכ"ל מיקרוסופט? את מוכנה לתת לו את קורות החיים שלי?'. צחקתי, ברור שצחקתי".

מרב וינרב,
קוואלקום ישראל: "אחרי עשר שנים בהון סיכון, כשאני בודקת יותר מ־300 סטארטאפים בשנה וכל היזמים גברים – הבנתי שהפערים קיימים וחייבים לעשות תיקון"

מה איתכן, בנות הדור הצעיר?
"אצלנו יש קבוצת כדורסל בנות אבל אין כדורגל בנות", מעידה יעל.
"אצלנו דווקא יש", מספרת תמר, "ושיחקתי כדורגל, אבל המאמן הפלה אותי. בכל פעם שהעיפו או הפילו אותי הוא לא נתן לי פאול, אלא אמר 'כנראה את לא צריכה לשחק כדורגל'. שיחקתי עם נעליים ורודות והוא אמר שזה לא בסדר. פרשתי די מהר".
"באמת?" משתוממת אמה, "למה לא סיפרת לי? אני שומעת על זה בפעם הראשונה".
"אנחנו באלפיון העליון של חוסר אפליה", מרגישה שחר, שגדלה ברמת החייל. "כל האמהות של כל החברות שלי הן נשות קריירה. לכן לא נרתעתי מלימודי הנדסת תעשייה וניהול שבעבר נחשבו למקצוע גברי".
וינרב: "יש עניין שהוא מעבר לאפליה. בעולם שלי, רוב היזמים הם גברים ורוב המשקיעים הם גברים. ההסתגלות ליזמות נשית דורשת מאמץ דו־צדדי. נשים מתנהלות אחרת בפגישת השקעה, עונות אחרת, הן בתדר שונה מזה של הגברים".

מה תעשי כשתהיי גדולה

אלטשולר היא בעלת תואר ראשון בכלכלה ותואר שני במנהל עסקים ומימון חשבונאות מאוניברסיטת תל־אביב. "בתיכון למדתי במגמת פיזיקה, שבה היו פחות בנות, וזה היה גורא כיף. כל הבנים היו שלי", היא צוחקת. בתה הבכורה, שחר (24), בחרה ללמוד הנדסת תעשייה וניהול באוניברסיטת תל־אביב בתוכנית מצטיינים שמ־שלבת הקבץ במדעי הרוח, "משום שגם מהנדס צריך להרחיב את תחומי העניין שלו".
וינרב החלה את דרכה האקדמית דווקא בלימודי משפטים, אבל מהר מאוד הגיעה למסקנה שזה פשוט לא בשבילה. "חשבתי שזה פחות מעניין, שאני פחות מתאימה ושחבל לבזבז את היכולות הריאליות שלי. עברתי לחיפה ולמדתי הנדסת מערכות מידע בטכניון. אחר כך התקבלתי לעבודה בחברת סטארט־אפ ישראלית־אמריקאית ועברתי לארצות־הברית, לעמק הסיליקון,

משם חזרתי ללימודי תואר שני במנהל עסקים במוסד היוקרתי 'אינסאד' בצרפת".
"וואו", מגחכת לנצמן, "המסלול שלי היה לגמרי שונה. מעולם לא נמשכתי למקצועות ריאליים. אני מחשיבה את השירות בצה"ל כ־ריית הפתיחה לקריירה. הייתי מפקדת בקורס קצינים ובהמשך ביחידת קשרי החוץ של הצבא. השתחררתי בדרגת רב־סרן, וצה"ל תרם רבות לכישורי הניהול שלי. אחר כך למדתי

"אני גדלה בבית שיווני".
מרב וינרב ובתה, תמר

מדעי המדינה ואסטרטגיה באוניברסיטת בר־אילן, ומשאבי אנוש בטכניון".
בתה, יעל, מוסיפה: "ברור שבגילאים הצעירים רואים שוויון, אבל כשאני מסתכלת למעלה, על עסקים ופוליטיקה, אני רואה יותר גברים. זה לא מטריד אותי באופן אישי, מפני שאני גדלה בבית שוויוני".
ומה תהיי את כשתהיי גדולה?
"אני עוד לא יודעת".

"באמת?" מתפלאת אמה, "אני תמיד חשבתי עשר שנים קדימה. אמרתי לע־צמי שזה לא חווה לכל החיים, תמיד אפשר לעדכן ולשנות, אבל היה לי ויז'ן בראש".

"אני אף פעם לא ידעתי לענות על השאלה 'מה תעשי כשתהיי גדולה', וגם לתמר עדיין אין מושג", מעידה וינרב, "זה בסדר גמור".

"למה לחשוב על העתיד? ממש סבבה לי עכשיו", טוענת שחר, ובהרהור שני היא מרצינה. "כשהייתי קטנה מצאתי המון פגמים במערכת החינוך בא־רץ. ראיתי ביוטיוב סרטים על מערכת החינוך בפינלנד: כיתות קטנות, הילדים חייבים לצאת מהכיתה בהפסקות, אין שיעורי בית מפני ששעות אחר הצהריים הן קודש לבית ולחוגים, ובשורה התחתונה ההישגים שלהם יותר גדולים מאלה שבישראל. אני מקווה שבגיל 40, כשהיו לי יכולות וגם משאבים כספיים, אוכל לשפר את מערכת החינוך".

השיחה מתגלגלת בחזרה לשילוב בין משפחה לקריירה. אולי בשיחה עם מנהלים גברים הנר שא היה עולה פחות – ואולי למנהלים גברים יש מה ללמוד מהקולגות שלהם, שלא מוכנות לוותר על קשר משמעותי ורגשי עם הילדים ומצד שני נלחמות כלביאות על קריירה בולטת, למרות אינסוף דברי ביקורת שמוטחים בהן על השילוב הזה בין בית להגשמה עצמית.

שחר: "ראו מקרה מיכל הקטנה. כמה אש היא חטפה כשחזרה לבמה עשרה ימים אחרי שילדה תאומים".

לנצמן: "זה בלתי נתפס בעיניי. הרי אנחנו רוצות לאפשר לכל אחת את מה שמגיע לה ואת מה שהיא מאחלת לעצמה. אם מישחי ילדה לפני דקה והיא בורכה ביכולת וברצון לחזור לעבודה, אני לא חושבת שתפקידנו לומר לה לא. אנחנו חייבות להפגין גיוון חשיבתי, הוא זה שיוצר את המציאות שלפיה כל אדם יכול למלא כל תפקיד והוא זה שמאפשר לנו לקבל את העובדה שאנחנו לא אנשים זהים. ההתנהגות האישית שלי לא מחייבת אישה אחרת – ולהפך. מיקרוסופט מא־שרת לגברים לצאת לחופשת לידה, על חשבוננו, בלי קשר לעובדה שנשותיהם כן או לא יצאו לחופשת לידה. המסר הוא שוויון והכלת האחר".
וינרב: "אני יצאתי לחופשות לידה ארוכות ומאוד נהניתי מהן, ויש מנכ"ליות שחזרו לע־בודה אחרי שבוע. זה עניין של בחירה אישית וצריך לאפשר את כל האופציות, שבעבר לא היו קיימות".

מה אתן מאחלות לעצמכן?

וינרב: "הייתי רוצה להיות יותר בבית, אבל בלי לוותר על הקריירה. אני לא יודעת אם ואיך זה אפשרי".

אלטשולר: "יש לי הרבה חלומות. אני רוצה לפנות זמן לפרויקט לאומי, הקמת קבוצת כדור־רגל של ערבים ויהודים".

לנצמן: "תמיד רציתי חמישה ילדים, נעצרת אחרי שלושה מטעמים בריאותיים, אבל יהיו לי חמישה. אני אאמץ. יש לי פרטנר טוב לזה".

"מה?" מזדעקת יעל, בתה, "אף פעם לא שמעתי על החלום הזה!"

הן הסכימו על הסדרי ראייה
יום אצל המאהבת,
יום אצל האישה וכל שבת שניה

משמורת משותפת

בקולנוע

מבוסס על סיפורה

האמיתי עוצר הנשימה של הסופרת

להיות אסטריד

עכשיו בקולנוע במוזיאון תל אביב
וברחבי הארץ

זוכה פרס דב הזהב
לסרט הטוב ביותר
פסטיבל ברלין 2019

גאוני מרהיב
אסור לכספס
עוצר נשימה
חד כעמי
מסעיר
פרוע
כנה
מהכנס

מילים נרדפות

סרטו של נדב לכיד
בקולנוע

שעות נוספות

צלחות ריקות / יניב חלילי, לונדון

גם הוא מהדק את החגורה. ג'יימי אוליבר

לקראת יום האישה
ענת לב־אדלר

לא חוגגות, משנות

ניפוץ סטריאוטיפים מגדריים בפרסום, שפיות שמנסות להוציא נשים ממעגל הזנות ומחאה על הבר נגד פערי השכר. אירועי יום האישה שאולי ישנו תודעה

יום האישה הוא לא חגיגה חד־שנתית של פוסטר מפולט. הוא עמוד זיכרון לכך שמלחמות רבות עוד לפנינו, כדי שנשים יהיו מיוצגות יותר בפוליטיקה ובחברה הישראלית, מוגנות יותר במרחב הפרטי והציבורי, וריווחו שכר שווה לגברים ולא יהיו קורבנות לאללימות. סימנו מספר מיומנים שיכולים לשנות מציאות ותודעה.

● **צמצום פערי השכר** // 31 אחוז פחות, זה מה שמרוויחות נשים בישראל לעומת גברים. מחר יתקיים אירוע מחאה לשינוי המספרים, על הבר של YAPAN בהשתתפות מובילות דעת קהל, כחלק מהפעילות של הבר התל־אביבי. אירועים דומים להעלאת המודעות לאפליית השכר על רקע מגדרי, יתקיימו בבר בכל יום רביעי במהלך חודש האישה, וכמובן – 31 אחוז הנחה על התפריט כולו לנשים בלבד – ההנחה בגובה הפער הממוצע בשכר שבין נשים לגברים. www.yapan.co.il

● **ייצוג נשים בפוליטיקה** // העיתונאית נחמה דואק מארחת היום את חברות הכנסת עליזה לביא, מירב בן ארי, מיכל רוזין ועידית תומא סאלימן לשיחה על הייצוג הנשי הבעייתי בכנסת הבאה. בשיתוף יוצן, כולל הקרנת הסרט "המין החזק". פרטים בדף הפייסבוק של יוצן.

● **סטריאוטיפים מגדריים בפרסום** // אוניברסיטת בראילן מקיימת בימי שלישי החודש הרצאות לקהל הרחב, כך למשל, חוקרת השיווק בגישה הפמיניסטית, ד"ר ענב פרידמן, תדבר על סטריאוטיפים מחפצי נשים בתחום הפרסום. פרום' לילך רוזנברג־פרידמן, היסטוריונית חברתית, תדבר על מעמדן של נשים בצה"ל. לפרטים: women.forms-wizard.co.il/users/new. כרטיס יחיד: 30 שקל, זוג: 50 שקלים.

● **שפיות מחלצות נשים ממעגל הזנות** // מסעדת אחזרה מארחת את הבשלניות איילת לטוביץ', מאיה דרין, אפרת אנזל, נופ עתאמנה לשבוע שכל ההכנסות בו קודש ל"סלעית" – מיזם למתן מענה טיפולי הולם לנשים הלכודות במעגל הזנות. אחזרה, מטלון 44, תל־אביב. 03-5330899.

● **אופנה למען נערות בסיכון** // בלוגרית האופנה לובה ג'ייקובסון חברה ל"בית רות – בית חם לנערות בסיכון", ומקיימת מכירת מותגי אופנה מובילים, שכל הכנסותיה קודש לפעילות הבית ולתמיכה בנערות המתגוררות בו. מתחם התחנה בתל־אביב, בימי שישי־שבת הקרובים. טווח מחירים לאחר ההנחה: 100 עד 990 שקלים.

לג'יימי יש בעו מלאה על הברקזיט

ג'יימי אוליבר עצבני, וזה בגלל הברקזיט. האולטרה־שף הבריטי סגר השנה שש מסעדות ברשת "ג'יימי'ז איטליאן" ברחבי הממלכה, לאחר שנקלעו לקשיים כלכליים, והודה שהוא מרגיש "לחצים מפני הלא נודע". ההאטה הכלכלית, שאין לדעת מתי תסתיים, גבתה כבר את חייהן של 117 מסעדות נחשבות בבריטניה. יניב חלילי שלף סכין ומזלג ויצא לבדוק האם הבריטים עתידים לחזור לימים האפורים של הפודינג והקידני פאי

הכל החל בביקור של הצלם הבינלאומי דיוויד לופטוס בתל־אביב. לופטוס הגיע לסעוד במסעדה "אלנה" שבמלון "גור־מן", מבכירי מלונות הבוטיק בישראל.

הוא התאהב באוכל עמוס הפרשנויות של השף ברק אהרוני ופתח איתו בדיאלוג על קישואים ועל חסה. חודשים ספורים לאחר מכן הוזמן אהרוני לבשל בפופ־אפ של המסעדה הלונדונית המפונפנת "קרוסל" בשכונת מרילבון, על פינת הרחובות אופנתי־מדי ויקר־להחריה. הוא החל בהגשת מטבלים יס־תיכוניים קלאסיים עם חלה חמימה, ואז שבר ימינה עם ניגירי של סייבאס, אבטיח וכוסברה – מנה מרעננת ומפ־תיעה. המנה הבאה, מהטובות שהוגשו, הייתה מנת תמנון שנעשה במידה המדויקת ואז טורטליני חצילים לצד כרובית צלויה על הגריל עם קרם קישואים. ואז הגיעה מנת הדגל של אהרוני: אראיס – פיתה ממולאת בשר טחון והמון דברים טובים אחרים – והבריטים גילו שאפשר לאכול גם בידים. את הארוחה חתמו הסועדים בפודינג של חלה – סיומת הולמת לארוחה שהוגשה בערב שבת. הסועדים, בהם גם אבא של אהרוני ואשתו שהגיעו במיוחד מישראל, מחאו לו כפיים בסיומה של הארוחה.

זה לא פשוט לבכירי השפים בעולם לעמוד למבחן הקשה מכל של החך הלונדוני השבע ממסעדות מצוינות, אבל אהרוני עמד בו בגבורה. הוא נענה להזמנה והגיע לבירה הבריטית כאשר הוא מצויד בסט הכלים שלו, צרור עשבי תיבול ואומץ ללהטט מול הכיריים, ורקח ארוחת חמש מנות יס־תיכוני ניות שהעיפו את העניבות גם לקפוצי השפתיים שבסועדים.

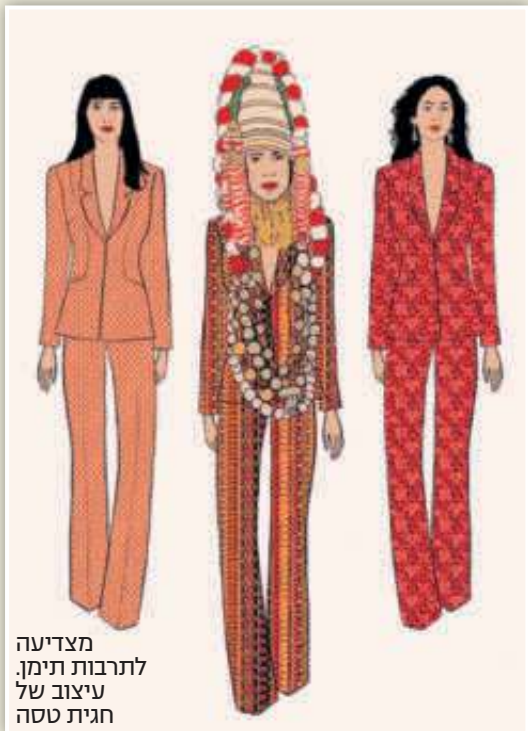
"בהתחלה הייתי לחוץ מהפופ־אפ", מודה אהרוני בשיחה שאנחנו מקיימים אחרי הארוחה שחיברה בין פודינג על בסיס חלה של שבת לבין ניגירי של סייבאס, אבטיח וכוסברה.

"הגעתי לעיר מהמובילות בעולם, מלאה בריחות, בטעמים ובאי־סוף מסעדות, עם אנשים שמבינים אוכל ולא מתרשמים בקלות מכל ארוחה. הייתי לחוץ מזה שאולי אנשים לא יתחברו ולא יאהבו את הטעמים שהבאתי מהבית. אראיס? מה לאנגלים עם החליפות ולפיתה שמנונית ממולאת בשר טחון ותבלינים שלא מתפשרים? אבל לשמחתי הבריטים גילו שאפשר גם לאכול בידים ולהישאר בחיים

אופנה / סהר שלו

חוזרים למקורות

לכבוד אירוע המצדיע ל-70 שנות אופנה כחול-לבן, מעצבים ישראלים מציגים את מקורות ההשראה שלהם

מצדיעה לתרבות תימן. עיצוב של חגית טסה

רגע לפני ששבוע האופנה יוצא לדרך, הזדמנות להצדיע ל-70 שנות אופנה ישראלית באירוע שייערך הערב ויתחקה אחר מקורות ההשראה של המעצבים המקומיים – מגדעון אוברון דורין פרנקפורט וטובה'לה, דרך אלמביקה, רונן חן, מיכל נגרין, חגית טסה. המעצבים התבקשו לעצב לאירוע, שנערך ביוזמת משרד התרבות, דגם שמייצג את מקורות ההשראה שלהם לאורך השנים.

כך למשל, המעצב ששון קדם חוזר למצרים העתיקה, ומתרגם גלבויות לשפת העיצוב העכשווית, כאשר הוא מעצב בגד ממשולשים שמדמים פירמידות. "עיצבתי אותו בדמיון למלכה נפרטיטי שיוודת למכולת, אם הייתה חיה בקרבנו היום. מדובר בעיצוב גלאם עם צניעות חבויה ונגישה", הוא אומר. המעצבת חגית טסה חזרה לשורשים התימניים שלה, והיא מצדיעה לחליפות של העונה הנוכחית, באמצעות אלמנטים שאובים מטקס החינה התימני "בעזרת הצבעים החמים, הטקסטורות העשירות ונגיעות הזהב, וכמובן, כובעי התשובות והתכשיטים המסורתיים של החינה", מסבירה טסה. ההשראה של המעצב חן היא מגדל בבל, "שמתאר את ראשית האנושות וההיפרדות לעמים ולשפות שונות. מבחינתי זוהי השראה ארכיטקטונית שרלוונטית גם למקום ולזמן שלנו: בליל תרבויות שהתנפץ על רקע חוסר היכולת לתקשר", מנמק חן. מאיה נגרי, בת למשפחת מגורשי ספרד, שואבת מהקוביות של פיקאסו, ומשתמשת בכתמי צבע קונטרסטים כאלמנטים מנחים ליצירת הבגד המיוחד לפרויקט. גם רותם לויתן מהמותג רתמה שאבה מהמסורת המשפחתית, ומשורשיה של הסבתות שלה בטרופולי: "כשקיבלתי מאמי תכשיטי זהב אותנטיים שהיו שייכים לסבתא-רבתי שלי בטרופולי, לכדו את עיניי הנחש שנועד להגן על העונדת אותו מפני עין הרע, וכן המטבעות המשתלשלים מהצמיד והידועים בשמם 'ג'ורג'ים", עליו מוטבעים פניו של המלך ג'ורג'. בדגם ביטאתי את העושר והיופי, הנצנוץ והצלילים של התרבות היהודית בלבן. את ההשראה לבגד שעיצב שאב גדי אלימלך מהשטיחים המרוקאים שראה בבית.

● אירוע ההצדעה ל-70 שנות אופנה ישראלית, ביוזמת משרד התרבות, הערב במרכז אקספו, תל-אביב

צילומים: נטלי אימס

לשלם 5-6 ליש"ט עבור פיינט של בירה ומי עדיפים לקנות שישית בירה במכולת באותו מחיר – ולהעזות אותה אל קרבם בעודם צופים בחרשות המרגיונות על הברקזיט בטלוויזיה. גם מחירי המנות בגסטרו-פאבים האמירו בשנתיים האחרונות. אולם בעוד שהבליין מוכן לשלם כסף עבור אוכל במסעדה, פעמים רבות הוא רואה באוכל של הגסטרו-פאבים מזון פחות איכותי מזה של המסעדות – ומוכן לשלם רק סכום נמוך יחסית (במאמר מוסגר רק נותר לקוות שגם הבליין הישראלי שמשלם מחירים מופקעים עבור אכזהול ומזון במסעדות יאמץ את השיטה).

פריחה לרשתות המהירות

דווקא בערים הקטנות יותר בבריטניה המג-מה שונה, ושם ניכרת עלייה בהתפשטות רשתות ובסגירה של פאבים ומסעדות עצמאיים. כך למשל, בערים כמו ליברפול ומנצ'סטר יש עלייה במספר בתי העסק המגישים אוכל, אבל כולם משתייכים לרשתות גדולות שהאוכל בהן מתומחר מראש ברמת מחירים נמוכה יותר. מסעדות מהסוג המוקפד והייחודי, כמו גם כאלה שמתכוונות לפתוח אחרוני, ממש לא חוות ימים טובים כרגע.

אז מה יעשה השף הישראלי שחולם על הבי-רה הבריטית בעיתות כל כך בעייתיות? הוא יכול להתבונן בינתיים בהצלחה מעוררת ההשתאות של גרניט, אדוני, מושיק רוט ואייל שני, שפתחה את התיאבון גם לשפים ישראלים אחרים, אבל השאלה הגדולה, כמובן, היא האם הפייתרים של המטבח הישראלי יצליחו לרלג מעל מהמורת הברקזיט, והאם ימשיכו לפטם את כרסיהם של סועדי בריטניה, או שכמו כולם גם הם יכנעו לנהר ההיפרדות הגועש?

"ברור שיש לי תיאבון לצאת לחו"ל ולה-צליח", אומר אהרונ. "זה חלום גדול, להצליח בארץ וזה, בווליום הגבוה של העולם הקולינרי של לונדון, עם קהל סקרן ומאתגר, וחומרי גלם שאני לא מכיר", הוא אומר, אבל בינתיים עומדת חומת הברקזיט בינו לבין החלום, ומסתירה את השמש הקרה של בריטניה.

הבריטים, והוא מאשים אותם בכך שההיפרדות מהיבשת שלחה גם את הקולינריה אל מחוזותיה הקפואים של ההאטה הכלכלית, שאין לדעת מתי תפשיה.

על פי הערכות בשוק, בגלל השער הנמוך של הפאונד הבריטי למול האירו מאז החלו הבריטים להרהר ברעיון ההיפרדות מרצון מהיבשת, עלה מחירם של חומרי הגלם למסעדות ב-13 אחוזים בממוצע. המדובר אמנם במתמטיקה של כלכלנים, אבל בסופו של יום, או ערב, היא מתבטאת גם במחירן של מנות המוגשות לצלחות הסועדים.

פרישת בריטניה מהאיחוד האירופי שגררה ירידה בערך הלירה-שטרלינג ופיחות בביטחון הצרכני, הובילה לסגירת מטות בנקים וחברות רבות בבריטניה והעתקתן לערים בתחומי האיחוד האירופי, פגעה גם בקודש הקודשים של הממלכה – הפאב הבריטי, ובמיוחד הג-סטרו-פאב שחוה מיעוט סועדים. הבריטים פשוט לא מוכנים לשלם בחוץ, אז הם עברו לשותות בבית, והפאבים, שנחשבו לביתם השני ולעיתים הראשון של בריטים רבים, נתונים תחת תקופת יובש קשה. מחירי השכירות עלו, גם מחירי הכירות, השתיינים כבר לא מוכנים

חלומות בקשר ללונדון. השף הישראלי ברק אהרונ

ואני נרגעתי", הוא מודה. ועכשיו, עם האוכל בא גם התיאבון.

אבל לאהרונ אין סיכוי לכבוש עכשיו את הבירה הבריטית, כפי שעשו שפים ישראלים לפניו, כמו אסף גרניט שסביב ראשו הילה של כוכב עם שלוש מסעדות מצליחות מאוד; מאיר אדוני ואייל שני שנחשבים מצליחים מאוד, שלא לדבר על מושיק רוט ומסעדת שני כוכבי המישלן שלו באמסטרדם.

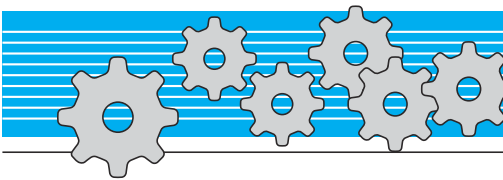
הסיבה: סצנת המסעדות המטורפת של לונדון, עם מיליוני סועדים פוטנציאליים מדי ערב ותנועה ערה של אנשי עסקים ומנכ"לים בחליפות יוקרה, מדרממת, ולא בגלל הנת-חיים המשובחים, אלא דווקא בגלל הברקזיט – ההיפרדות הכלכלית של אנגליה מהיבשת. בשנה שעברה, לראשונה מזה שמונה שנים, הגיע שוק הקולינריה הבריטי לשפל במספר המסעדות שנפתחו, עם ממוצע של שתי מסעדות שנסגרות מדי שבוע. בלונדון לברה נסגרו 117 מסעדות נחשבות, כשהיחס הוא מסעדה אחת שנסגרת על כל שלוש מסעדות שנפתחות. ואם זה לא מספיק, אז גם מסעדות יוקרה רבות בממלכה נסגרות בגלל היעדר רווחיות, מסעדות בלוקיישינס נבחרים נסגרות בגלל נסיקה בתעריפי השכירות, רשתות גדולות סוגרות סניפים רבים, וגם מי שממשיכים לשחק במגרש של הגדולים נאנקים לא אחת תחת עול התחרות השוחקת.

גשם של צרות

וכאשר יורד גשם של צרות, הוא יורד על כולם, וכמובן שגם על הקינג של הקולינריה הבריטית – השף ג'יימי אוליבר.

גם למנות הגורמה בתפריט של אביר המטבח המקומי התווסף בשנה האחרונה חומר הגלם הברקזיטי בעל הטעם המר והדוחה. אולי-בר סגר השנה ברחבי הממלכה שש מסעדות ברשת המסעדות שלו, "ג'יימי'ז איטליאן", וכאשר נשאל לסיבה הסביר אוליבר שהמסעדות נקלעו לקשיים כלכליים והורה שהוא מרגיש "לחצים מפני הלא נודע". למרות גזרתו מעוררת הקנאה, לאוליבר יש בטן מלאה על

צילום: אנטולי מיכאל

לנערות שמשתתפות
השנה בפרויקט "מהנדסות
העתיד 4" יש צ'ופר מיוחד:
ביקורים בחדר הבקרה של
החללית "בראשית". אחרי
שקיבלו הסברים מעמיקים
על הדרך שבה פותחה ועל
שלל הלוויינים במפעל
החלל בתעשייה האווירית,
הן התחילו לעבוד על
פיתוחים טכנולוגיים
משלהן: קבוצה 10
תנסה לפתח מוצר למניעת
טביעות ילדים, קבוצה
2 תעבוד על מערכת
שתתריע כשמטיילים
נמצאים במצוקה
בשטח - שתי בעיות
אקטואליות להפליא.
"אני שמחה לקחת חלק
בפרויקט שיציל חיי אדם",
אומרת אחת הנערות
| יובל גמליאל

קבוצה 2 מקבלת
הסברים על
"בראשית".
"יהיו עוד הרבה
התקפי לב"

קבוצה 10
בחדר הבקרה
של "בראשית".
צילומים:
יריב כץ

ממלאות את החלל

המנטורית מיכל, שמנחה את הקבוצה לצידה של קרן, הוסיפה כי "הבנות צריכות לעבור את השלב של הגדרת צורכי ואיפיוני המערכת, ואחריו יועלו מספר פתרונות. עם הטוב שבהם נמשיך. הכי חשוב זה לגרום להן להרגיש את חירות היצירה ולתת להן להעלות רעיונות מחוץ לקופסה, כי בסופו של דבר הכל אפשרי לביצוע". הבנות כבר בשוגג. "העלינו עד כה בכיתה מספר רעיונות, כמו מערכת שמודדת דופק ויכולה להתריע כשהוא נמוך או גבוה מדי לארץ גוני הצלה כמו מד"א. כמו כן חשבנו על מערכת שתהיה מבוססת על תקשורת לוויינית, וכך היא תוכל לשרד מכל מקום", סיפרה שרית מיישיב (16) מפתחתקה.

אמילי קנדיבה (16) מאשדוד הוסיפה כי "נכון לעכשיו אנחנו בשלב מאוד ראשוני של המי פגשים כך שיצא לנו לרדן בכיתה בתרחישים ואיפיון דרישות עבור המערכת הזו. המנטוריות הפנו אותנו לעשות מחקר רשת בבית במטרה לקרוא חומרי רקע על הבעיה ומהם הפתרונות המקובלים עד היום". כן, יש גם עבודת בית ב"מהנדסות העתיד". הדרך להצלחה אינה נטולת השקעה.

נעם שגב (17) מרעות הוסיפה: "חלק מהפתרון צריך לכלול גם בדיקת מדדים גופניים. יצא לי לראות בחדשות מקרים כאלו של אנשים שאיבדו את ההכרה ולכן לא יכלו למצוא אותם. מערכת כזו תוכל מאוד לעזור בהצלת חיי אדם, ואני שמחה לקחת בכך חלק".

פרויקט "מהנדסות העתיד" מתקיים בשיתוף התעשייה האווירית

שהיו לי. אחד החששות העיקריים שלי היו שסי תם נשכ ונלמד שעות על גבי שעות חומר שלא נמצא בו עניין, אבל הנושא מאוד מעניין ויש לנו קבוצה מאוד טובה. אני בטוחה שנצליח למצוא פתרון אידיאלי".

מאיה אריאלי (16) מגדעונה הוסיפה: "יש לנו שא הזה זוויות רבות, כמו למשל זיהוי טביעה על ידי חומרים שאדם מפריש מגופו כשהוא נמצא בלחץ. לכן החלטנו לפצל את הנושאים בינינו, כך שכל אחת תתמקד בזווית אחרת על מנת להגיע לפתרון אופטימלי".

חנניה בלובשטיין (16) מאשדוד ציינה כי "מניעת טביעות זה נושא חשוב - במיוחד במי דינה חמה כמו ישראל שבה יש להרבה אנשים בריכות ביתיות. בין שאר הזוויות שהעלינו עד עתה היה זיהוי של מקרה טביעה על פי תנועות המאפיינות אדם הטובע במים".

גם הנושא שבו עוסקת קבוצה 2 אקטואלי ביותר, בוודאי על רקע אסון נחל צפית, שבו קיפחו את חייהם עשרה בני נוער ממכינת בני ציון: "יצירת מערכת הצלה לשעת חירום עבור מטיילים בשטח חוקקים לחילוץ רחוף".

"בחרנו לעסוק בבניית מערכת למטיילים שצריכים להעביר אות SOS לכוחות ההצלה כדי שיוכלו לאתר אותם", מסבירה המנטורית קרן. "אחת המטרות שלנו היא לא לרוץ ישר לפתרון, אלא להעביר את הבנות את כל הליך הפיתוח: הגדרת הצרכים, הדרישות, דיון בחלופות, בחינת קונספטים וכיוצא בזה, כל זאת על מנת להגיע למוצר האופטימלי ביותר. הבנות עוברות תהליך של חשיבה, הפריה הדדית ועבודת צוות לצד עבודה יחידנית בבית".

השיא של היום: ביקור בחדר הבקרה של החללית, מקום המאויש 24/7 ובו עוקבים המומחים אחר תמרונה של "בראשית" בחלל, בכל רגע נתון. לאחר שלב הסיור וההרצאות התפזרו הבנות לכיתות הלימוד השונות, שם עוסקת כל אחת מהן בפיתוח פרויקט טכנולוגי חדשני. בסיור בין הכיתות גילינו שקבוצה 10 קיבלה אתגר אקטואלי וכאוב: מניעת טביעות של ילדים בבריכות ומאגרי מים.

"מעבר לכך שזהו נושא שעולה לא פעם בחי דשות, אני מכירה באופן אישי אישה מהעבודה שהבן שלה טבע בבריכה והיום הוא במצב קשה, כמו גם אישה נוספת שהבת שלה טבעה בבריכה ביתית", אמרה רקלה, אחת משתי המנטוריות של הקבוצה, שהינן מהנדסות בתעשייה האווירית. "מבחינתי יש לנושא הזה חשיבות לא רק לאומית אלא אפילו עולמית, והלוואי שתהיו יצירתיות ונצליח ביחד למצוא מענה לבעיה הכאובה הזו".

המנטורית השנייה, גליה, הוסיפה ואמרה כי "אין כיום פתרון גורף לאונות המצערות האלו. המטרה שלנו בפרויקט היא שהבנות בחדר יגיעו לפחות למתווה, מעין שלה, שממנו ניתן יהיה לייצר בעתיד מכשיר שיפעל".

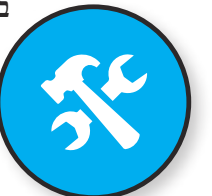
התלמידות החלו מיד להעלות רעיונות יצירתיים. "התחלנו בשאלה אילו מרכיבים דורשת מערכת כזאת, בין אם אלה חיישנים לזיהוי מקרי טביעה, או שימוש בלייזרים שונים שיוכלו להבריל בין מקרי טביעה לסתם צלילה במים", מספרת גל פרץ בת ה-16 מגן-יבנה. "אלה בעצם רעיונות ראשוניים שיוכלו לעזור לנו לעשות את הסינון הבסיסי באילו דברים כדאי להתמקד בהמשך. באופן כללי, הפרויקט עומד בציפיות

ביקור ב"חדר הנקי" שבו נבנים לווייני התעשייה האווירית - וביניהם לווייני התקשורת "עמוס"; תצוגת מערכת ההגנה האווירית ברק 8 עם טילי היס-אוויר והקרקע-אוויר; חדר הבקרה של החללית "בראשית" שעומדת (טפו טפו) לעשות היסטוריה ולנחות על הירח; והרצאה מענבל קרייס, מי שמכהנת כסגנית מנהל מפעל החלל - כל אלה ועוד היו בשבוע שעבר מנת חלקן שלנערות המשתתפות בפרויקט "מהנדסות העתיד 4", שיתוף פעולה בין "ידיעות אחרונות", ynet והתעשייה האווירית שנועד לעודד נערות לבחור במסלולי המדעים כקריירה.

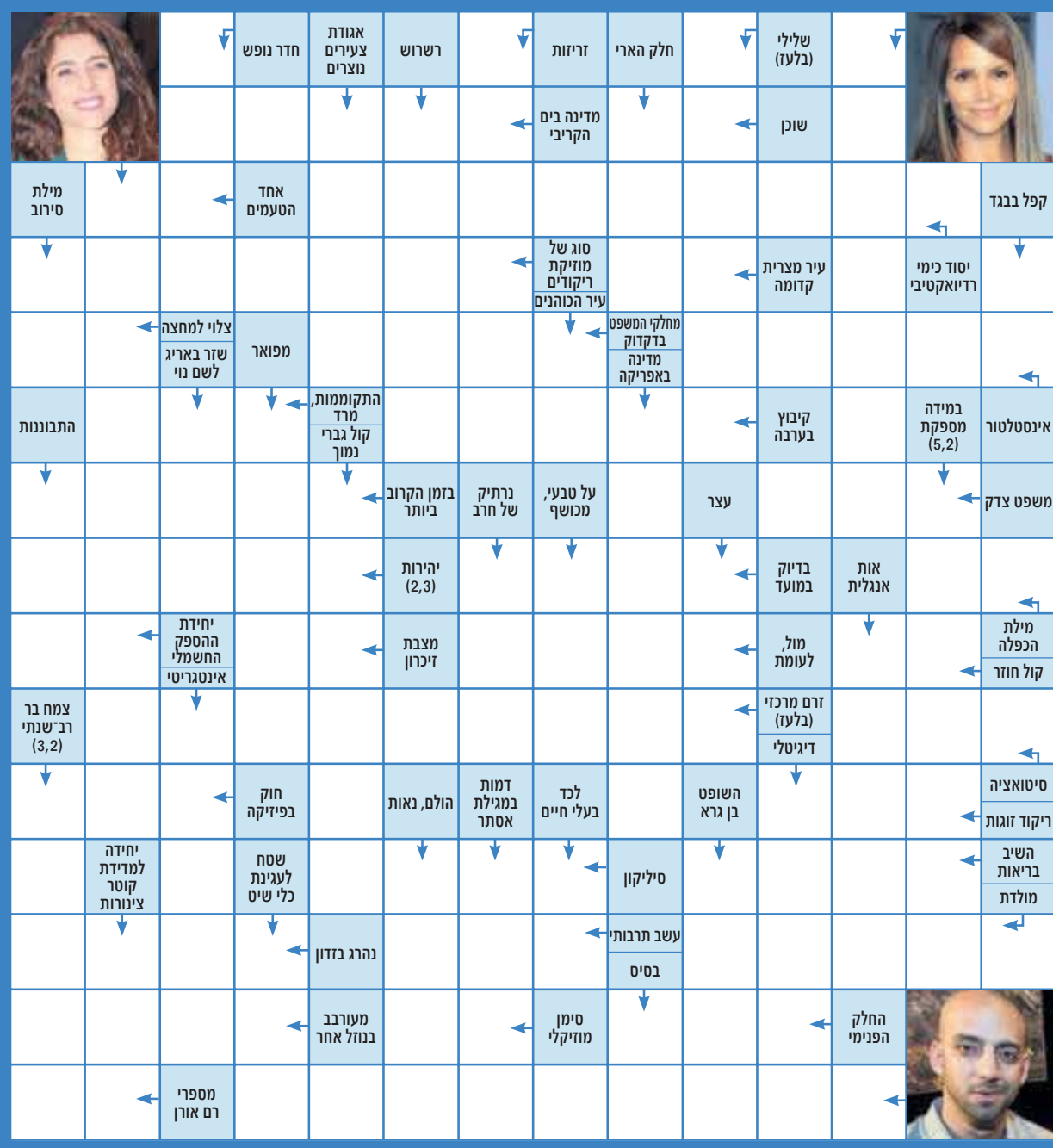
"מעבר לשיגור חלליות", אמרה קרייס לבנות, "אנחנו בונים במפעל החלל בעיקר לוויינים, ומשגרים אותם לחלל. מדובר לרוב בלוויינים שמצלמים כל מה שאנחנו רוצים ואיפה שאנחנו רוצים. כל סוגי הניווט לסוגיהם, דוגמת GPS ו-WAZE, כמו גם תחזיות מזג אוויר ורובה המכריות של התקשורת, מבוססים על לוויינים בחלל - כך שהחלל הוא נדבך חשוב מאוד בחיים שלנו כיום".

כשנשאלה על החללית הישראלית, ענתה קרייס בחיך: "יש לנו עוד דרך ארוכה במסעה של 'בראשית' ועוד יהיו לנו עוד הרבה התקפי לב עד שהיא תגיע לירח. אבל תסמכו עלינו שנצליח להנחית אותה על הכוכב".

בתום הרצאתה של קרייס הצטלמו הבנות הנרגשות עם דגם של "בראשית", ואז הגיע

תשחץ | דקל בנו

פ י צ ו ח י ם

הורוסקופ יומי | מזל אהרונ

טלה: ההתנהלות בחוג קרובים
תהיה היום על מי מנוחות. המשיכו
לשמר את היציבות וטפחו את
היחסים עם בני המשפחה, בעיקר
עם הילדים.

מאזניים: אתם ניצבים בפני תקופה מאתגרת מבחינת הזוגיות והקשרים החברתיים. פתחו את סגור ליבכם והשתדלו להטות אוזן קשבת לקרוביכם.

שור: בעבודה אתם מגלים מקוריות ועצמאות. למרות ההערכה שלה אתם זוכים, הישמרו כעת מפני עמיתים שאינם מפרגנים ושמרו על פרופיל נמוך.

עקרב: היום במיוחד גלו רגישות כלפי בן/בת הזוג ושתפו את אשר על ליבכם. מערכת היחסים שלכם מחייבת שקיפות מוחלטת כדי לשמר את האינטימיות.

תאומים: לפנויים ולפנויות צפוי קשר זוגי חדש והוא עשוי להפתיע מאוד את הסובבים. במערכות יחסים קיימות מסתמנת יציבות, לאחר התערערו קלה.

קשת: נראה כי בקרוב תוכלו להרשות לעצמכם להירגע ולנשום לרווחה, לאחר תקופה לא קצרה שבה הקשיים הכלכליים הדירו שינה מעיניכם.

סרטן: צפויה לכם היום הצלחה בכל מה שקשור ללימודים ולמבחנים. גם במקום העבודה אתם ממוקדי מטרה ומפתיעים ברעיונות יפים ומקוריים.

גדי: אתם ממשיכים בעבודתכם המאומצת להשגת היעדים שאותם הצבתם לעצמכם, ונראה כי ההתמקדות העיקשת שלכם מתחילה לשאת פרי.

אריה: למרות הקשיים בקריירה, אתם עושים חיל וזוכים להערכה רבה על כך. הימנעו מהתנגחויות עם הסובבים, גם אם אתם משוכנעים שהצדק עימכם.

דלי: היום עלולים להתערער היחסים עם בן/בת הזוג, אולי על רקע בזבוז כספים. השתדלו להגיע לעמק השווה ופעלו למען שינוי בהתנהלות ביניכם.

בתולה: בתחום הזוגיות והמשפחה אתם נכנסים כעת למעגל הרמוני. לאחר ימים סוערים למדי עם קרוביכם, תאפוף אתכם היום אופטימיות חדשה.

דגים: במקום העבודה השתדלו להימנע מחיכוכים על רקע של אגו וכבוד, אפילו במחיר של כניעה לתכתיבים מגבוה. בבית תהיו יצירתיים ומקוריים.

GRIDDERS | שחור ופתור

	2	5	8	8			1	1											
	1		2	3	17		1	5	3										
	1	2	1	2	3	3	6	6	9										
3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	2	5	1	1	1	2	1	1	1
										8	7	1	4	2	1	2	1	2	1

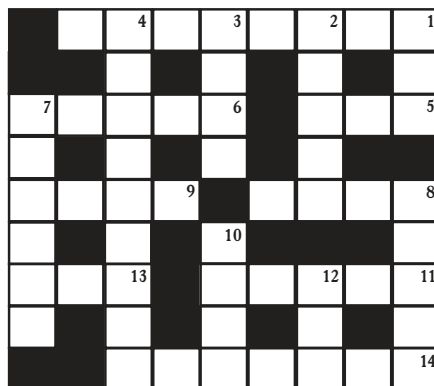
[illegible]

griddlers ■ www.Griddlers.net

תשבץ | דקל בנו

מאוזן:

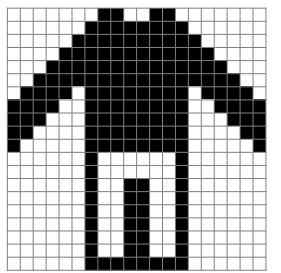
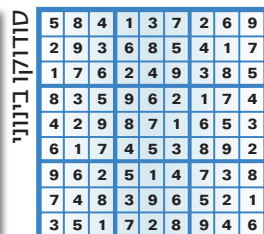
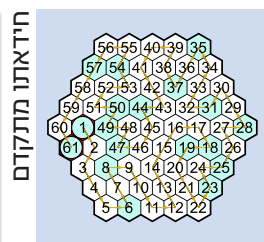
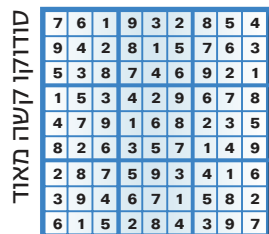
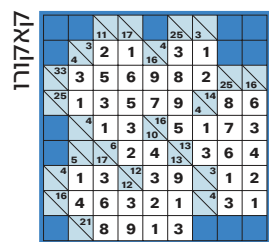
1. שחקן ישראלי בטלוויזיה ובתיאטרון (4,4); 5. ממלכי מואב; 6. מין מחיצה ניידת; 8. מצב חולני של חוסר הכרה, תרדמת; 9. מדבר באסיה; 11. כאבי לידה; 13. יחידת מטבע שערכה מאית הדולר; 14. שיח תבלין המשמש גם ברפואה.

מאונך:

1. התחתונה שבאבני הרחיים;
2. חוסר של חומר בנפח של חלל; 3. סגנון עיצוב של צורת האותיות, פונט; 4. זמרת ישראלית (5,4); 7. מעדן (בלעז); 8. תוארו של ראש ממשלת גרמניה; 10. גבוה וזקוף; 12. מארבע השיטות לפירוש המקרא.

פתרונות לאתמול |

- תשבין היגיון: מאורן: 1.
בלאומילר: 5. דוד: 6. עצמים: 8.
עגיל: 9. פירט: 11. כיבוס: 13.
חטף: 14. מאשקרת. מאורן:
1. ברר; 2. אברתי; 3. ממעט; 4.
לגמרי אחרת; 7. מחטיפה; 8.
עיכול; 10. בספק; 12. בלם.

19.2.19 | תשחץ הפרס

24
לילות

הופעה לילית וגנר

שידור משמיים

דני סנדרסון והפילהרמונית:
חיבור מוצלח, מופע נהדר

★★★★★

לפני כל קונצרט של התזמורת הפילהרמונית עם כוכב פופ כל-שהו אני תוהה מה יהיה חלקה של התזמורת בשידור. האם היא תחזק את השירים שכבר זכו למעמד של להיטים אהובים, או שאולי תנסה לשנות אותם וליצור משהו חדש? האם תוסיף להם "מכובדות קלאסית", או שאולי רק תספק כמו את אדירה של צלילים שרק 85 קשתנים, נשנים ומקישנים יכולים לתרום?

כשדני סנדרסון התייצב עם ההרכב שלו בקדמת הבמה בהיכל התרבות בתל-אביב, קרו כל הר-

צליל: גלית קסלר

ברים האלה, ובאופן הנכון ביותר. התזמורת הפילהרמונית מעולם לא נשמעה תואמת יותר את צורכי שיריו של האורח שלה. העיבודים המרשימים של ירון גוטפריד, שבחלקם בחר לדבוק בעיבודים המוכרים של פעם ובאחרים לתת גוונים חדשים ומאתגרים ללהיטים המוכרים, כמו גם הבחירה האינטליגנטית בקבוצות הכלים שיוכלו כל אחד מהעיבודים – גרמו לפי להרמונית להישמע כמו ביג בנד משנות ה-20 של המאה הקודמת, כמו להקת בוזוקי בטברנה יוונית, או כמו הרכב כליזמרים עם כנר סולן שהוביל ל"מגפיים של ברוך".

וזה לא שבלי הפילהרמונית ההרכב של סנדרסון נשמע חסר. גם כשכל חברי התזמורת ירדו מהבמה, החבורה שנותרה עליה נשמעה נפלא. אופיר בן-ליש, אורית שלום והילי בוימל הגישו סולואים מרשימים, וביחד יצרו הרמוניות קוליות יפהפיות שרק גרמו לקהל להצטרף לשירה בכוננות ובדבקות מרשימה. תוסיפו לזה את ההומור הסנדרסוני המוכר שחיבר את הקהל כולו בצחוק מדבק, ואפשר להתחיל להבין את האווירה ששררה בהיכל התרבות. נראה שכולם נהנו כל כך, שגם חברי התזמורת נדבקו באווירה, וחלקם הצטרפו לשירה בציבור כאחרוני רוכשי הכרטיסים, כשאחת הווילניות מפגינה בקיאות מרשימה בכל המילים, גם של השירים הפחות מוכרים של סנדרסון, ומנופפת בקשת בכל פעם שהקהל שואג "היי!".

צליל: דניאל קמינסקי

נטע: בקרוב הסדרה

זוכת האירוויזיון תככב בדוקוריאליטי חדש שיעלה ב־HOT השנה. ואילו אופירה וברקו יחקרו סוגיה מעניינת בתוכנית חדשה: מה יקרה לגברים אם הנשים שלהם יעזבו וישאירו אותם להתמודד עם ניהול הבית והילדים

ל"ברווזון המכוער", שבמרכזה צוקי, השף-סלב, בגילומו של פבלו רוזנברג. עוד סדרה מדוברת היא "האדם השחור", מאת ובכיכובו של איגור קברה, בעבר ממשותפי "האח הגדול", על נער אתיופי משכונת מצוקה באשדוד שהופך למנהיג מהפכה ואיום מוחשי למשטרת ישראל. רשף לוי כתב וביים את הדרמה הקומית "נחמה", שבה הוא גם מככב ובמרכזה אב חד-הורי לחישה ילדים. לרשף מצטרפים שלום מיכאלשווילי, ערן זרחוביץ', יובל שרף ושלומי קוריאט.

מנכ"לית HOT, טל גרנות גולדשטיין, ציינה את שיתופי הפעולה הרבים שנחתמו בין החברה לגופי תקשורת בעולם, ועל הצלחת הסדרות שנוצרו בחברה ברחבי העולם. "בקרוב הפקות המקור שלנו יהיו זמינות למאות מיליוני צופים בעולם", אמרה.

על חוויות מהחיים האישיים שלהם. כמו ב"מחברים", שיוצרה שותפים לסדרה, הרמויות יתעדו את חייהן בסיטואציות קיצוניות. רון לשם ("אופוריה", "בר פור") ועמית כהן חתומים על הסדרה "בוגר", שבמרכזה מטוס נוסעים יש-ראלי שנעלם מהאוויר בין תל-אביב בנגוק, כשהפתרון לחידה מסתתר בין זהויות 300 הנוסעים. סדרה מסקרנת אחרת היא "הקיבוצניקים" (עם רועי ניק, ליהי קורנובסקי ודניאל סבג) שבימרכזה בוגרי קיבוץ, שהחיים מכריחים אותם לחיות שוב כמו בקיבוץ, עם כל הסודות, השנאה, השקרים והחברויות. על הסדרה חתומים יונה רוזנקאר (במאי "הצלילה"), זוכה פרס פסטיבל ירושלים, אבנר שפע ואמיתי אשכנזי. דינה סנדרסון, יובל שפרמן ועפר סקה, שהיו חתומים על הסדרה עת-רת השבחים "אורי ואלה" אחראים

ראה לסדרה. "ביום הראשון שלי כבר שברתי סט של כוסות ושפכתי דג על גברת אחת שנגעה לי במגש. מבחוח, המציאות באולמי האירועים נראית חגיגית ומאושרת, אבל בפנים יש המון בלגן, גזענות ושובניזם".

משי קלינשטיין תככב בסדרה "בת אל הבתולה", הגרסה הישראלית של ג'יין הבתולה – מסדרות הקאלט האהובות בארה"ב. במרכז הסדרה עור מדת בת אל, בחורה שמרנית וקפדנית שחיה עם אמה (שיפי אלוני) וסבתה ויקי (רובי פורת שובל), ומגלה שנכנסה להיריון לא צפוי – בעיקר לאור העובדה שהיא עדיין בתולה.

הרפרטואר של HOT יכלול גם סדרה חדשה של שלישיית מה קשור – "מצו למים", ובה יגלמו שלום מיכאלשווילי, אסי ישראלוף וציון ברוך דמויות בני קודות מפנה בחייהן, שחלקן מבוססות

יואב בירנברג

אחרי הזכייה באירוויזיון נטע ברזילי זוכה לעוד חותמת כס' שממצבת את מעמדה כס' טארית: ברזילי תזכה לדוקוריאליטי חדש בדמותה, "נטע". הסדרה, שאותה מביים רועי רו, במאי הקליפ "באסה סבבה", תעסוק בזוכת האירוויזיון ובמסעותיה מסביב לעולם ברכה להיות כוכבת פופ בינלאומית. המצלמה תלווה את נטע ברגעיה הזוהרים וגם באלו היומיומיים. הסדרה תעלה במהלך השנה הקרובה ב-HOT.

חברת הכבלים הציגה אתמול את הסדרות והתוכניות שצפויות לעלות במהלך 2019. אחת הסדרות המסקרנות היא "ביום שהנשים עזבו", בכיכובם של אופירה אסייג ואייל ברקוביץ'. מדובר בפורמט דוקוריאליטי שכבר שודר בכריסטינה, בקנדה, בארה"ב ובמדינות נוספות, ועוסק בשאלה הגדולה – מה יקרה לגברים אם יום אחד הנשים שלהם יעזבו וישאירו אותם להתמודד עם ניהול הבית, הילדים והחיים עצמם לגמרי לבד. אסייג וברקוביץ' יהיו המנטורים של המשפחות החד-הוריות הזוגיות. "הפעם נהיה מנומסים. נימוסים זה אני", הכריז ברקוביץ' אתמול במסיבת העיתונאים, ואילו אסייג הוסיפה בציניות: "למרותי ממנו נימוסים. בדבר אחד שנינו מסכימים, שהילדים הם מרכז החיים שלנו".

מאור זגורי (יחד עם אורי וייסב"רוד ונאייף חמוד) חתומים על הסדרה "אודיסאה", שמתרחשת באולם אירועים. במרכז הסדרה נמצא זוג, מלש"ב ירושלמי, מזרחי ופטריוטי שחולם להיות לוחם מג"ב. אלא שהוא נזרק מהצבא ומתחיל לעבוד באולם האירועים אודיסאה, שנטוע בין מזרח ירושלים למערבה, הופך ליד ימינו של מנהל האולם ונסחף למלחמה פנימית בין המלצרים היהודים לעובדי המטבח הערבים.

"כשהייתי בן 16, הלכתי לעבוד באולמי ארגמן", סיפר זגורי על ההש-

כשמישינה פגשה את תיסלם

שתי להקות ענק, מישינה ותיסלם, ייפגשו על במה אחת: המופע החגיגי יתקיים באמפי אשדוד ב-19 ביוני במסגרת פסטיבל מדיטונה אשדוד. הפסטיבל, שיתקיים זו השנה השביעית ברציפות, יארח גם הפעם רשימה

צליל: אורית פניני

מכוארת של מופעי מוזיקה, סרטים בהקרנות ראשוניות, תערוכות ואירועי קולנוע ממדינות הים התיכון. בין ההפקות המסקרנות השנה: הזמרת היווניה אלפטריה ארוניטקי במופע משותף עם כוכב הזמר היווני יאניס קוציראס; זמרת הפאדו הנוודית מפורטוגל כריסטינה ברנקו; המוזיקאית והזמרת הצרפתייה פאולין דופואי בליווי מייקל ווקי מארחים את קורין אלאל בערב שירי ברסאנס; מופע המחבר בין שני מלחיני הענק, סשה ארגוב הישראלי ונינו רוסה האיטלקי. הפסטיבל יתקיים בתאריכים 14-21 ביוני בעשרה מתחמי הופעות באשדוד. יואב בירנברג

אנקה שר סינטרה בתל-אביב

פול אנקה חוזר לישראל: הזמר הנווד ("דיאנה"), שהוציא במשך השנים 126 אלבומים, יופיע בהיכל מנורה מבטחים ב-11 ביולי עם הקונצרט הבינלאומי החדש שלו, "אנקה שר סינטרה". הוא יבצע את הקלאסיקות הבלתי נשכחות שלו, לצד מיטב שיריו של פרנק סינטרה. "הוא היה אמן גדול, שהשפיע עליי יותר מכל אחר במהלך הקריירה שלי", אומר אנקה. "הוא חי חיים מלאים יותר מכל אדם אחר שהכרתי לפניו ואחריי. לא היה עוד אדם כמוהו, ולא יהיה עוד". כרטיסים: מ"275 שקלים בקופת תל-אביב. את אנקה מביא לארץ יואב צמח בשיתוף אריה כדורי. / רז שכניק

אופירה וברקו קרובים קרובים

שמועות עקשניות טוענות שבין **אופירה אסייג ואיל ברקוביץ'** פרץ לאחרונה סכסוך. אבל השניים לא נתנו לחילוקי הדעות להפריע להם והפגינו מקצועיות כשהתחבקו והצטלמו יחד באירוע התוכן השנתי של HOT שנערך אתמול ברדינג 3. באותה הזדמנות הם השיקו את התוכנית החדשה שלהם שתעלה בקרוב, "ביום שהנשים יעזבו", שבו יצטרפו למשפחות שבהן הנשים עזבו את הבית. גם **נטע ברזילי**, חברי **מה קשור**, **אליאנה תדהר**, **מאור שוויצר**, **רותם אבוהב**, **משי קלינשטיין** ורבים אחרים היו שם. הרחבה על לוח השידורים החדש של הוט: בעמוד בימין

צילומים: רפי דלויה

העלוקה צחי קומה

אתמול סיברנו לכם שמיטי **איינאו** תצא השבוע לעוד מסע הרצאות בארה"ב. עכשיו אנחנו יכולים לעדכן שלא רק עבודה קשה מצפה לה שם. בין ההרצאות והמפגשים טיטי תמצא זמן גם לבלות עם החבר החדש שלה, אמריקאי תושב ניו-יורק שאת זהותו היא שומרת בינתיים בסוד.

עד יום ההולדת של גיא זוראריץ' נשארו עוד שלושה שבועות, אבל הרעיה יעל בר זוהר החליטה לא להמתין, והעלתה לאינסטגרם ברכה מרגשת כבר עכשיו. "אהוב שלי! חבר שלי! גאה בך הכי בעולם", כתבה בר זוהר, "נכנסת וכבשת גם את התוכנית של האח ושרפת את המסך. כל הכבוד, אוהבת אותך הכי בעולם". מושיק גלאמין הצטרף לחגיגה וכתב: "אחותי וגיסן, אין עליכם".

רגע אחרי שאמרה שלום *

לחברים בבית "האח הגדול", בשיא הסערה והגשם, תפסנו את **נטלי דדון** ביציאה מחנות ספרים. היא מצידה, נראתה די שמחה לפגוש את צלם העלוקה והפריחה לעברו נשיקות

בר רפאלי, שמבלה עם הבעל עדי עזרא בשבוע האופנה בפריז, העלתה לאינסטגרם תמונה מאחת המסעדות בעיר. רק שאז היא גילתה שהגולשים הנאמנים שלה מדמים לזהות בטן קטנה והחלו לפזר שמועות שבקרוב **ליב ואל** יזכו באח או אחות. אחד אפילו כתב: "יפה לך חודש שישי". מתברר שהשמחה הייתה מוקדמת. "יותר מדי אוכל לערב אחד", כתבה רפאלי, "אבל תורה ששמתן לב".

סמסו מזל טוב למיכאל מושונוב, שהגיע לגיל 32, לגזי ריגר, שציינה 24 חורפים, ולמאור זגורי, שחוגג יום הולדת 38 ממש היום.

אינסטה סלבס

מאיה בוסקילה מעלה לאינסטגרם תמונה רומנטית עם בן הזוג **עוזי אזולאי** וכותבת: "מניחה את זה כאן, למקרה שאשכח אושר מהו"

tzahikoma@gmail.com

עכשיו בדוכנים

מתנה! מארז טיפוח מבית AHAVA

מצורף! "שף" עם ממולאים מפתיעים

גיליון מיוחד ליום האישה

בשער: ענהאל כליפה ודינה סמטה
סולניות להקת שלווה לא נותנות לעיוורון לעצור אותן בדרך להופעה באירוויזיון

פרויקט מעצים: "אם אני הצלחתי גם את יכולה"
24 סיפורים מעוררי השראה

- על נשים שהגיעו להצלחה מרשימה - הרחק מנקודת הפתיחה שבה התחילו:
- התגברה על חרם של שנים והפכה לכוכבת ילדים
- רזתה 50 קילו ונהייתה מדריכת ריצה
- התאוששה מחובות של מיליונים והיא מנטורית לעסקים
- הגיעה מכפר בדואי עד לפוסט-דוקטורט בהרווארד

בנוסף, המדורים הקבועים והאהובים: אוכל, אופנה, טיפוח, בריאות ועוד

*המתנה בכפוף לתנאי ההשתתפות.

הבוקר החדש

102FM

← רדיו תל-אביב

עינב גלילי ואור ישראל
גורי אלפי וגלית חוגי

כל יום 07:00-10:00